Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (seitsmes koda)

12. mai 2021 *

Eelotsusetaotlus – Looduslike looma- ja taimeliikide kaitse nendega kauplemise reguleerimise teel – Määrus (EÜ) nr 338/97 ja määrus (EÜ) nr 865/2006 – Tuuraliste kaaviar – Euroopa Liidu tolliterritooriumile sissetoomine isikliku asja või majatarbena – Impordiluba – Erand – Piirmäär 125 grammi inimese kohta – Ületamine – Kavatsus see teistele kinkida

Kohtuasjas C-87/20,

mille ese on ELTL artikli 267 alusel Bundesfinanzhofi (Saksamaa Liitvabariigi kõrgeim maksukohus) 15. oktoobri 2019. aasta otsusega esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 19. veebruaril 2020, menetluses

Hauptzollamt B

versus

XY,

EUROOPA KOHUS (seitsmes koda),

koosseisus: koja president A. Kumin, teise koja president A. Arabadjiev (ettekandja) ja kohtunik T. von Danwitz,

kohtujurist: J. Richard de la Tour,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

– Hauptzollamt B, esindaja: A. Wollschläger,

– Saksamaa valitsus, esindajad: J. Möller ja S. Eisenberg,

– Tšehhi valitsus, esindajad: M. Smolek, J. Vláčil ja L. Dvořáková,

– Euroopa Komisjon, esindajad: C. Hermes ja R. Tricot,

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi ilma kohtujuristi ettepanekuta,

* Kohtumenetluse keel: saksa.

on teinud järgmise

otsuse

1 Eelotsusetaotlus käsitleb küsimust, kuidas tõlgendada nõukogu 9. detsembri 1996. aasta määruse (EÜ) nr 338/97 looduslike looma- ja taimeliikide kaitse kohta nendega kauplemise reguleerimise teel (EÜT 1997, L 61, lk 1; ELT eriväljaanne 15/03, lk 136), mida on muudetud komisjoni 1. detsembri 2014. aasta määrusega (EL) nr 1320/2014 (ELT 2014, L 361, lk 1), (edaspidi „määrus nr 338/97“) artikli 7 lõiget 3 ning komisjoni 4. mai 2006. aasta määruse (EÜ) nr 865/2006, millega kehtestatakse määruse nr 338/97 üksikasjalikud rakenduseeskirjad (ELT 2006, L 166, lk 1), mida on muudetud komisjoni 5. juuni 2015. aasta määrusega (EL) 2015/870 (ELT 2015, L 142, lk 3), (edaspidi „määrus nr 865/2006“) artikli 57 lõike 5 punkti a.

2 See taotlus esitati kohtuvaidluse raames, mille pooled on Hauptzollamt B (Saksamaa kesktolliamet B) ja XY ning mille ese on kuue 50grammise (g) tuuraliste kaaviari purgi konfiskeerimine seetõttu, et huvitatud isik ei esitanud Euroopa Liidu tolliterritooriumile sisenedes impordiluba.

Õiguslik raamistik

Rahvusvaheline õigus

3 Washingtonis 3. märtsil 1973 alla kirjutatud loodusliku loomastiku ja taimestiku ohustatud liikidega rahvusvahelise kaubanduse konventsioon (*Recueil des traités des Nations unies*, kd 993, nr I-14537, edaspidi „CITES“) eesmärk on tagada, et rahvusvaheline kaubandus konventsiooni lisadesse kantud liikide, nende osade ja neist saaduga ei kahjustaks bioloogilise mitmekesisuse säilimist ning vastaks looduslike liikide säästva kasutamise nõuetele.

4 Seda konventsiooni, mille osaliseks liit sai 8. juulil 2015, rakendati liidus alates 1. jaanuarist 1984 nõukogu 3. detsembri 1982. aasta määrusega (EMÜ) nr 3626/82, mis käsitleb loodusliku loomastiku ja taimestiku ohustatud liikidega rahvusvahelise kaubanduse konventsiooni kohaldamist ühenduses (EÜT 1982, L 384, lk 1). See määrus tunnistati kehtetuks määrusega nr 338/97, mille artikli 1 teine lõik sätestab, et selle määruse kohaldamisel järgitakse CITESi eesmärke, põhimõtteid ja sätteid.

5 Lepinguosaliste riikide konverentsi otsuses 13.7 (Rev. CoP17) selliste isenditega kauplemise kontrolli kohta, mis on isiklikud asjad või majatarbed, on ette nähtud:

„[…]

[CITESi] osalisriikide konverents

1. Otsustab, et VII artikli lõikes 3 kasutatud väljendit „isiklikud asjad või majatarbed“ kohaldatakse isendite suhtes, mis:
   a) on kellegi isiklikus valduses või omandis mittekaubanduslikel eesmärkidel;
   b) on omandatud õiguspäraselt; ja
   c) mida impordi, ekspordi või reekspordi hetkel:
      i) kantakse või veetakse isikliku pagasi hulgas või mis on selle osaks; või
      ii) mis on osaks kolitavast varast.

[…]

3. Seetõttu lepinguosalised:

[…]

b) ei nõua ekspordi- ega impordiluba ega reekspordisertifikaati selliste isiklike asjade või majatarvete puhul, mis on II lisasse kantud liikide surnud isendid, nende osad või neist saadu, välja arvatud:

[…]

iv) järgmised isendid, kui ületatakse kindlaksmääratud piirmäära:

– tuuraliste (*Acipenseriformes* spp.) kaaviar – kuni 125 grammi inimese kohta vastavalt otsusele Conf. 12.7 (Rev. CoP17) märgistatud pakendis;

[…]“. [Siin ja edaspidi on osundatud otsust ja selle lisa tsiteeritud mitteametlikus tõlkes.]

6 Selle otsuse lisas 1 „Suunised mõiste „isiklikud asjad või majatarbed“ tõlgendamiseks“ on ette nähtud:

„[…]

Mõiste „isiklikud asjad või majatarbed“ määratlus

8. Isendid peavad olema kellegi isiklikus valduses või omandis mittekaubanduslikel eesmärkidel, mis tähendab, et on välistatud mis tahes moel kasutamine kaubandusliku tulu saamiseks või müügiks, kaubanduslikel eesmärkidel eksponeerimine, pidamine ja vedamine müügiks ja müümine.

[…]“.

Liidu õigus

Määrus nr 338/97

7 Määruse nr 338/97 põhjendus 12 on sõnastatud järgmiselt:

„tõhusaks kontrollimiseks ja tolliprotseduuride hõlbustamiseks tuleb määrata tolliasutused, kus oleks väljaõpetatud isikkoosseis, kes vastutab vajalike formaalsuste täitmise ning vastava kontrolli eest isendite [liitu] sissetoomisel või nende eksportimisel või reeksportimisel [liidust], et määrata nende suhtes rakendatav tollikäitlus nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2913/92 […] tähenduses, [millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik (EÜT 1992, L 302, lk 1; ELT eriväljaanne 02/04, lk 307)]; samuti peaksid tolliasutuses olema tingimused, mis tagavad elusisenditele normaalse pidamise ja hoolduse“.

8 Määruse nr 338/97 artiklis 1 on sätestatud:

„Selle määruse eesmärk on kaitsta looduslikke looma- ja taimeliike ning tagada nende säilimine sel teel, et reguleeritakse nendega kauplemist vastavalt järgmistele artiklitele.

Käesolevat määrust kohaldatakse, järgides artiklis 2 nimetatud konventsiooni eesmärke, põhimõtteid ja sätteid.“

9 Määruse artiklis 2 on ette nähtud:

„Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

[…]

j) *isiklikud asjad või majatarbed* – surnud isendid, nende osad ja neist saadu, mis on üksikisiku omanduses ja mis moodustavad või on mõeldud moodustama osa tema igapäevastest tarbeasjadest;

[…]

t) *isend* – iga lisades A–D loetletud liigist elus või surnud loom või taim, selle mis tahes osa või sellest saadu, ükskõik kas see sisaldub teistes kaupades või mitte, samuti kõik kaubad, mille puhul saatedokumendist, pakendilt, märgistuselt, sildilt või muude asjaolude põhjal ilmneb, et nad on nendest liikidest loomad või taimed või sisaldavad nende osi või neist saadut, välja arvatud siis, kui osad või neist saadu on käesoleva määruse või kõnealust liiki nimetava lisa sätete alla kuulumisest konkreetselt vabastatud sellekohase märkusega vastavas lisas.

[…]“.

10 Selle määruse artikli 4 lõike 2 esimeses lõigus on sätestatud:

„Lisas B loetletud liikidest isendite [liitu] sissetoomisel tuleb läbida vajalik kontroll ja sissetoomiskoha tolliasutuses varem esitada sihtliikmesriigi korraldusasutuse poolt väljaantud impordiluba.“

11 Sama määruse artikli 7 lõikes 3 „Isiklikud asjad ja majatarbed“ on ette nähtud:

„Erandina ei kohaldata artiklite 4 ja 5 sätteid lisades A–D loetletud liikidest surnud isendite, nende osade ja neist saadu suhtes, kui need kujutavad endast isiklikke asju või majatarbeid, mida tuuakse [liitu] sisse või eksporditakse või reeksporditakse [liidust] vastavalt sätetele, mida täpsustab komisjon. […]“

12 Määruse nr 338/97 artikli 16 lõikes 2 on täpsustatud, et vajalikud meetmed, mille liikmesriigid võtavad määruse sätete rikkumise ja eeskätt isendite ilma vajaliku loa või sertifikaadita liitu sissetoomise eest karistamiseks, peavad „olema vastavuses rikkumise iseloomu ja raskusega ning sisaldama isendite kinnipidamise ja vajaduse korral konfiskeerimisega seotud sätteid“.

13 Selle määruse B lisas on ära nimetatud „Acipenseriformes spp. (II) [tuuralised] (v.a A lisas loetletud liigid)“.

Määrus nr 865/2006

14 Määruse nr 865/2006 põhjendused 1, 2 ja 6 on sõnastatud järgmiselt:

„(1) On tarvis sätteid, et rakendada määrus (EÜ) nr 338/97 ja tagada [CITESi] sätete täielik täitmine. […]

(2) Tagamaks määruse (EÜ) nr 338/97 ühetaoline rakendamine on tarvis sätestada loa- ja sertifikaaditaotluse läbivaatamise ning nende dokumentide väljaandmise, kehtivuse ja kasutamise üksikasjalikud tingimused ja kriteeriumid. Seetõttu on kohane kehtestada näidised, millele nimetatud dokumendid peavad vastama.

[…]

(6) On tarvis kehtestada liikide teatavate isendite märgistamise kord, et kergendada nende identifitseerimist ja tagada määruse (EÜ) nr 338/97 sätete täitmine.“

15 Määruse nr 865/2006 artiklis 9 on sätestatud:

„Ilma et see piiraks artiklite 31, 38, 44b, 44i ja 44p kohaldamist, antakse koos, ühe veosena veetavate isendite iga veose jaoks välja eraldi impordiluba, imporditeatis, ekspordiluba või reekspordisertifikaat.“

16 Selle määruse artiklis 57 „Isiklike asjade ja majatarvete [liitu] sissetoomine ning taassissetoomine“ on ette nähtud:

„1. Erandit määruse (EÜ) nr 338/97 artiklist 4 kõnealuse määruse artikli 7 lõikes 3 sätestatud isiklike asjade ja majatarvete puhul ei kohaldata isendite suhtes, keda kasutatakse kaubandusliku tulu, müügi, kaubanduslikel eesmärkidel eksponeerimise eesmärgil ning hoitakse, pakutakse või veetakse müügiks.

[…]

3. Määruse (EÜ) nr 338/97 B-lisas nimetatud liikide isendite ning isiklike asjade ja majatarvete, sealhulgas jahitrofeede esmakordsel sissetoomisel [liitu] seal alaliselt elava isiku poolt ei nõuta impordiloa esitamist tolliasutusele, kui esitatakse (re)ekspordidokument ja selle koopia.

[…]

4. Määruse (EÜ) nr 338/97 A- ja B-lisas nimetatud liikide isendite ning isiklike asjade ja majatarvete, sealhulgas jahitrofeede [liitu] taassissetoomisel isiku poolt, kelle elukoht asub [liidus], ei nõuta tollis impordiloa esitamist, kui:

a) esitatakse varem kasutatud ja tolli poolt kinnitatud ühenduse impordi- või ekspordiloa omanikule kuuluv koopia (vorm 2);

b) esitatakse lõikes 3 nimetatud (re)ekspordidokumendi koopia;

c) esitatakse tõend selle kohta, et isendid omandati [liidus].

5. Erandina lõigetest 3 ja 4 ei nõuta [liitu] importimisel või reimportimisel impordiluba või (re)ekspordidokumenti järgmiste määruse (EÜ) nr 338/97 B lisas nimetatud esemete puhul:

a) tuuraliste (*Acipenseriformes* spp.) kaaviar, kuni 125 grammi inimese kohta, pakendites, mis on igaüks eraldi märgistatud […]

[…]“.

Saksa õigus

17 Föderaalse looduskaitseseaduse (Bundesnaturschutzgesetz) § 51 lõike 2 esimene lause näeb ette, et kui tollikontrolli käigus tuvastatakse loomade või taimede import või eksport ilma nõutud loa või muude dokumentideta, konfiskeerib tolliasutus asjaomased loomad või taimed.

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimused

18 XY sisenes 2015. aasta detsembris liidu tolliterritooriumile Düsseldorfi (Saksamaa) lennujaama kaudu; tema valduses oli kuus 50 grammi tuuraliste kaaviari sisaldavat purki ning tal puudus föderaalse looduskaitseseaduse § 51 lõikes 2 nimetatud impordiluba.

19 Kesktolliamet B konfiskeeris need purgid, mispeale XY esitas kaebuse Finanzgericht Düsseldorfile (Düsseldorfi maksukohus, Saksamaa). See kohus rahuldas osaliselt kaebuse leides, et kuigi tuuraliste kaaviari on nimetatud määruse nr 338/97 lisas B ning selle impordiks on seega vaja impordiluba, oli konfiskeerimine siiski ebaseaduslik, sest kesktolliamet B oleks pidanud jätma XY-le kuuest purgist kaks, kui 125 grammist väiksema koguse, ning kuivõrd kaaviari import ei toimunud kaubanduslikul eesmärgil, sest XY kavatses kinkida purgid oma lastele või need ise tarbida.

20 Kesktolliamet B esitas eelotsusetaotluse esitanud kohtule kassatsioonkaebuse põhjendusel, et juhul, kui on ületatud määruse nr 865/2006 artikli 57 lõike 5 punktis a nimetatud 125 grammi piirmäära, tuleb tema arvates konfiskeerida kogu veetav tuuraliste kaaviar, mitte ainult selle piirmäära ületav osa. Ta vaidlustab lisaks seisukoha, et XY poolt niimoodi veetud tuuraliste kaaviari purke saab kvalifitseerida „isiklikeks asjadeks ja majatarveteks“ määruse nr 338/97 artikli 2 punkti j tähenduses, sest need purgid kavatseti kinkida kolmandale isikule.

21 Eelotsusetaotluse esitanud kohtul on selles kontekstis kahtlusi, kuidas tuleb tõlgendada määruse nr 865/2006 artikli 57 lõike 5 punkti a, kuivõrd lisaks tõigale, et seda sätet ei tõlgendada ega kohaldata liikmesriikides ühetaoliselt, räägib selle määruse ja määrusega nr 338/97 ning samuti CITESiga taotletav eesmärk – milleks on ohustatud looduslike taime- ja loomaliikide kaitse – kõnealuse sätte kitsa tõlgenduse kasuks, mille kohaselt peab pädev tolliasutus konfiskeerima piirmäära 125 grammi ületamise korral kogu imporditud tuuraliste kaaviari. Samas õigustavad tema arvates nii asjaolu, et kõnealune säte ei ole karistava olemusega, kui ka nõukogu 16. novembri 2009. aasta määruse (EÜ) nr 1186/2009, millega kehtestatakse ühenduse tollimaksuvabastuse süsteem (ELT 2009, L 324, lk 23), artikli 23 lõike 2 ja artikli 27 – mis näevad ette vastavalt kõnealuse määruse kohaldamisalasse kuuluva kauba sellise väärtuse ja koguse, mis on imporditollimaksust vabastatud – analoogia alusel tõlgendamine vähem kitsast tõlgendamist, mille kohaselt tuleb konfiskeerida vaid imporditud tuuraliste kaaviari osa, mis asjaomast piirmäära ületab.

22 Lisaks sellele on eelotsusetaotluse esitanud kohtul kahtlusi, kas määruse nr 338/97 artikli 2 punkti j on võimalik tõlgendada nii, et see välistab XY imporditud tuuraliste kaaviari purkide kvalifitseerimise „isiklike asjade ja majatarvetena“, sest XY väitis, et ta kavatseb need kinkida kolmandale isikule. Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib, et ei selle sätte ega määruse nr 865/2006 artikli 57 lõike 5 punkti a sõnastusest ei nähtu kuidagi, et mõistet „isiklikud asjad ja majatarbed“ kohaldatakse vaid juhul, kui asjaomase isendi importija kasutab seda või tarbib selle ise, ning et põhikohtuasjas ei kipu ükski asjaolu tõendama, et need karbid olid XY valduses kaubanduslikul eesmärgil. Ta rõhutab lisaks, et praktikas võib tolliasutuste jaoks olla keeruline kontrollida usaldusväärselt importija kavatsusi. Lisaks sellele on täiesti ebaloogiline lubada isendi importi juhul, kui importija selle tõepoolest tarbib, ja keelata see import juhul, kui seda teeb kolmas isik.

23 Neil asjaoludel otsustas Bundesfinanzhof (Saksamaa Liitvabariigi kõrgeim maksukohus) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

„1. Kas […] määruse nr 865/2006 artikli 57 lõike 5 punkti a […] tuleb tõlgendada nii, et importijale, kellel on pakendites, mis on igaüks eraldi märgistatud, kaasas tuuraliste (*Acipenseriformes* spp.) kaaviari üldkoguses üle 125 grammi ja kes ei esita selle kohta (re)ekspordidokumenti ega impordiluba, tuleb alles jätta kuni 125 grammi kaaviari, kui import ei toimu ühelgi määruse nr 865/2006 artikli 57 lõike 1 esimeses lõigus nimetatud eesmärgil?

2. Kui eespool sõnastatud küsimusele vastatakse jaatavalt, siis:

kas liidu tolliterritooriumile toodud isendid kuuluvad isiklike asjade ja majatarvete hulka määruse nr 338/97 artikli 7 punkti 3 tähenduses ka siis, kui importija kaupa liidu tolliterritooriumile tuues avaldab, et ta soovib kinkida imporditud kauba teistele isikutele?“

Eelotsuse küsimuste analüüs

Teine küsimus

24 Oma teise küsimusega, mida on sobilik analüüsida esimesena, soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas määruse nr 338/97 artikli 7 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et tuuraliste kaaviari võib pidada selle liidu tolliterritooriumile toomisel „isiklikuks asjaks või majatarbeks“ selle sätte tähenduses, kui see kavatsetakse kinkida kolmandale isikule, ning selle suhtes võib seega kohaldada kõnealuses sättes ette nähtud erandit importija kohustusest esitada impordiluba.

25 Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt ei tule liidu õiguse sätte tõlgendamisel arvestada mitte üksnes sätte sõnastust, vaid ka selle konteksti ning eesmärke, mida taotletakse regulatsiooniga, mille osa see säte on (2. juuli 2020. aasta kohtuotsus Magistrat der Stadt Wien (harilik hamster), C-477/19, EU:C:2020:517, punkt 23 ja seal viidatud kohtupraktika).

26 Sellega seoses tuleb esiteks märkida, et määruse nr 338/97 artikli 7 lõike 3 kohaselt ei kohaldata selle määruse lisades A–D nimetatud liikidest surnud isendite, nende osade ja neist saadu liidu tolliterritooriumile toomise suhtes vastava impordiloa esitamise kohustust, kui tegemist on isiklike asjade või majatarvetega.

27 Määruse nr 338/97 artikli 2 punktis j antud määratluse kohaselt kuuluvad mõiste „isiklikud asjad või majatarbed“ alla surnud isendid, nende osad ja neist saadu, mis on üksikisiku omandis ja mis moodustavad või on mõeldud moodustama osa tema igapäevastest tarbeasjadest.

28 Seega tuleb tuvastada, et selle sätte sõnastus ei võimalda ühemõtteliselt välja selgitada, kas mõiste „isiklikud asjad või majatarbed“ kohaldamiseks on tingimata vaja, et importija ise kasutaks või tarbiks surnud isendeid, nende osasid ja neist saadut.

29 Nimelt ei saa välistada, et importija võib anda sellised esemed, mis on tema isiklikus valduses või omandis, hiljem kingitusena tasuta üle kolmandale isikule, mitte ei jäta neid puht isiklikuks kasutamiseks endale.

30 Teiseks tuleb seoses määruse nr 338/97 kontekstiga meenutada, et seda määrust kohaldatakse vastavalt selle artikli 1 teisele lõigule, järgides CITESi – millega liit on ühinenud – eesmärke, põhimõtteid ja sätteid, mistõttu Euroopa Kohus ei saa neist kõrvale vaadata, kui nendega arvestamine on selle määruse sätete tõlgendamisel vajalik (vt selle kohta 23. oktoobri 2003. aasta kohtuotsus Nilsson, C-154/02, EU:C:2003:590, punkt 39).

31 Ent CITESi osalisriikide konverentsi otsuse 13.7 – mis annab juhiseid selle konventsiooni käesoleva kohtuotsuse punktis 31 viidatud sätete tõlgendamiseks – punktis 1 on täpsustatud, et mõistet „isiklikud asjad või majatarbed“ kohaldatakse isendite suhtes, mis on kellegi isiklikus valduses või omandis mittekaubanduslikel eesmärkidel; mis on omandatud õiguspäraselt ja mida veetakse isikliku pagasi hulgas või mis on selle osaks või mis on osaks kolitavast varast.

32 Lisaks tuleb märkida, et määruse nr 865/2006 artikli 57 lõige 1 näeb ette, et määruse nr 338/97 artikli 7 lõikes 3 kehtestatud erandit ei kohaldata isendite suhtes, mida kasutatakse kaubandusliku tulu, müügi, kaubanduslikel eesmärkidel eksponeerimise eesmärgil ning hoitakse, pakutakse või veetakse müügiks.

33 Seega tuleneb nii kõnealuse artikli 57 lõike 1 kui ka CITESi osalisriikide konverentsi otsuse 13.7 sõnastusest, et imporditud isendiga seonduva kaubandusliku eesmärgi puudumine on määrav kriteerium selle kvalifitseerimisel „isikliku asja või majatarbena“; seda tõlgendust kinnitavad ka määrusega nr 338/97 taotletavad eesmärgid.

34 Sellega seoses tuleb kolmandaks sedastada, et määruse nr 338/97 lisades A ja B loetletud liikide isendite kaitsekorra eesmärk on tagada looduslike looma- ja taimeliikide võimalikult täielik kaitse nendega kauplemise reguleerimise teel, järgides CITESi eesmärke, põhimõtteid ja sätteid (4. septembri 2014. aasta kohtuotsus Sofia Zoo, C-532/13, EU:C:2014:2140, punkt 34 ja seal viidatud kohtupraktika).

35 CITESi osalisriikide konverentsi otsuse 13.7 preambulis on aga täpsustatud, et selle konventsiooni I lisas loetletud liikide isendeid – ja tuuralisi on selles lisas nimetatud – ei tohi kasutada impordiriigis peamiselt kaubanduslikel eesmärkidel.

36 Järelikult tuleneb nii määruse nr 338/97 kontekstist kui ka sellega taotletavatest eesmärkidest, et sellist surnud isendit, selle osa ja sellest saadut nagu tuuraliste kaaviar ei saa käsitada „isikliku asja või majatarbena“ selle määruse artikli 7 lõike3 tähenduses, kui importijal on kaubanduslikud eesmärgid. Seevastu võib sellise kvalifikatsiooni anda juhul, kui kaaviar on kellegi isiklikus valduses või omandis mittekaubanduslikel eesmärkidel, ja seda olenemata sellest, kas see kavatsetakse kinkida kolmandale isikule või mitte.

37 Esitatud kaalutlustega arvestades tuleb teisele küsimusele vastata, et määruse nr 338/97 artikli 7 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et tuuraliste kaaviari võib pidada selle liidu tolliterritooriumile toomisel „isiklikuks asjaks või majatarbeks“ kõnealuse sätte tähenduses, kui see kavatsetakse kinkida kolmandale isikule, tingimusel et miski ei viita kaubanduslikule eesmärgile, ning selle suhtes võib seega kohaldada kõnealuses sättes ette nähtud erandit importija kohustusest esitada impordiluba.

Esimene küsimus

38 Oma esimese küsimusega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas määruse nr 865/2006 artikli 57 lõike 5 punkti a tuleb tõlgendada nii, et tolliasutus peab konfiskeerima vaid imporditud tuuraliste kaaviari osa, mis ületab piirmäära 125 grammi isiku kohta – sest importijal puudub vastav impordiluba –, mitte kogu liidu tolliterritooriumile toodud koguse.

39 Vastavalt käesoleva kohtuotsuse punktis 25 viidatud kohtupraktikale ei tule liidu õiguse sätte tõlgendamisel arvestada mitte üksnes sätte sõnastust, vaid ka selle konteksti ning eesmärke, mida taotletakse regulatsiooniga, mille osa see säte on.

40 Sellega seoses tuleb kõigepealt märkida, et määruse nr 865/2006 artikli 57 lõike 5 punkti a kohaselt puudub importijal juhul, kui ta toob liidu tolliterritooriumile tuuraliste kaaviari koguses, mis jääb alla piirmäära 125 grammi inimese kohta, kohustus esitada pädevale tolliasutusele impordiluba.

41 Seega tuleb tõdeda, et selle sätte sõnastus ei võimalda iseenesest kindlaks teha, millised on kõnealuse piirmäära 125 grammi ületamise tagajärjed, et selgitada välja, millise koguse tuuraliste kaaviari peab pädev tolliasutus konfiskeerima.

42 Järgmiseks tuleb sätte konteksti kohta märkida, et määruse nr 338/97 artikli 4 lõige 2 sätestab põhimõtte, et B lisas loetletud liikide isendite tolliterritooriumile toomiseks tuleb esitada sihtliikmesriigi korraldusasutuse väljaantud impordiluba.

43 Sellest tuleneb, et kuna määruse nr 865/2006 artikli 57 lõike 5 punktiga a on tuuraliste kaaviari importija juhul, kui on kinni peetud piirmäärast 125 grammi inimese kohta, vabastatud kohustusest esitada impordiluba, nähakse sellega ette erand määruse nr 338/97 artikli 4 lõikes 2 sätestatud põhimõttest ning seda tuleb seega tõlgendada kitsalt (vt selle kohta 17. jaanuari 2013. aasta kohtuotsus komisjon *vs*. Hispaania, C-360/11, EU:C:2013:17, punkt 18 ja seal viidatud kohtupraktika).

44 Lõpetuseks tuleb seoses määrusega nr 338/97 taotletavate eesmärkidega täheldada, et vastavalt selle artiklile 1 on kõnealuse määruse eesmärk – nagu märgitud käesoleva kohtuotsuse punktis 34 – tagada looduslike looma- ja taimeliikide võimalikult täielik kaitse nendega kauplemise reguleerimise teel.

45 Sellise kaitse saab aga tagada vaid tingimusel, et määruse nr 865/2006 artikli 57 lõike 5 punktis a ette nähtud erandit kohaldatakse piiratult ainult tuuraliste kaaviari väikeses koguses impordi suhtes, ja seega vaid siis, kui pädev tolliasutus konfiskeerib kogu liidu tolliterritooriumile toodud tuuraliste kaaviari.

46 Vastupidine tõlgendus, mille kohaselt peab pädev tolliasutus selle erandi raames konfiskeerima vaid piirmäära 125 grammi inimese kohta ületava tuuraliste kaaviari osa, tähendaks lisaks, et – nagu Tšehhi valitsus rõhutas oma kirjalikes seisukohtades – soodustatakse sellise määruse nr 338/97 B lisas loetletud liikide isenditest saadu impordiloata importi ja eiratakse selle määruse põhjenduses 12 ja määruse nr 865/2006 põhjendustes 2 ja 6 nimetatud eesmärki, milleks on tolliprotseduuride hõlbustamine ja tõhus kontroll.

47 Sellega seoses nähtub eelotsusetaotlusest, et Finanzgericht Düsseldorf (Düsseldorfi maksukohus) leidis, et kesktolliamet B oleks pidanud tagastama kaebajale kaks 50 grammi tuuraliste kaaviari sisaldavat purki, see tähendab kokku 100 grammi inimese kohta. Lisaks sellele, et see hinnang jätab XY ilma täiendavast 25 grammist tuuraliste kaaviarist, mida tal oli piirmäära 125 grammi inimese kohta arvestades õigus importida vastavat impordiluba esitamata, on see aga näiteks sellest, kui keeruliste protseduuridega võivad tolliasutused silmitsi seista, kui konfiskeerida tuleks ainult piirmäära ületav tuuraliste kaaviari osa.

48 Kõigist esitatud kaalutlustest lähtuvalt tuleb esimesele küsimusele vastata, et määruse nr 865/2006 artikli 57 lõike 5 punkti a tuleb tõlgendada nii, et kui liidu tolliterritooriumile tuuakse tuuraliste kaaviari piirmäära 125 grammi inimese kohta ületavas koguses ning importijal puudub selle impordi jaoks luba, peab pädev tolliasutus konfiskeerima kogu niimoodi imporditud tuuraliste kaaviari.

Kohtukulud

49 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse liikmesriigi kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamisega seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (seitsmes koda) otsustab:

1. **Nõukogu 9. detsembri 1996. aasta määruse (EÜ) nr 338/97 looduslike looma- ja taimeliikide kaitse kohta nendega kauplemise reguleerimise teel, mida on muudetud komisjoni 1. detsembri 2014. aasta määrusega (EL) nr 1320/2014, artikli 7 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et tuuraliste kaaviari võib pidada selle Euroopa Liidu tolliterritooriumile toomisel „isiklikuks asjaks või majatarbeks“ kõnealuse sätte tähenduses, kui see kavatsetakse kinkida kolmandale isikule, tingimusel et miski ei viita kaubanduslikule eesmärgile, ning selle suhtes võib seega kohaldada kõnealuses sättes ette nähtud erandit importija kohustusest esitada impordiluba.**

2. Komisjoni 4. mai 2006. aasta määruse (EÜ) nr 865/2006, millega kehtestatakse määruse nr 338/97 üksikasjalikud rakenduseeskirjad, mida on muudetud komisjoni 5. juuni 2015. aasta määrusega (EL) 2015/870, artikli 57 lõike 5 punkti a tuleb tõlgendada nii, et kui Euroopa Liidu tolliterritooriumile tuuakse tuuraliste kaaviari piirmäära 125 grammi inimese kohta ületavas koguses ning importijal puudub selle impordi jaoks luba, peab pädev tolliasutus konfiskeerima kogu niimoodi imporditud tuuraliste kaaviari.

Allkirjad